

WANDELEN IN DE LEMBEEKSE BOSSEN

Donderdag 19 maart

Ietwat weggedrukt in een kleine grensuitstulping, ook aanschurkend tegen het Zeeuws-Vlaamse Scheldeland, ligt het ietwat miskend en vergeten Meetjesland. En toch, vergis je zeker niet, het Meetjesland is steeds bedrijvig geweest en oogt springlevend. Als je goede voelhorens hebt, dan is het Meetjesland voor jou iets bijzonder! Je proeft er immers zeker, op het gouden avonduur, de mysterieuze siddering in lucht en wolken, en voel je een koude rilling over je rug. Magisch Meetjesland.

MEETJESLAND

Ook de naam van deze regio doet vragen rijzen. Meetjesland? Welke legende of duister verleden gaat schuil in die ongewone naam? Of misschien zegt het woord doodgewoon wat het is, een land van (oude) meetjes. Of het waar is? Bij alle santen en santinnen van het Meetjesland, ik weet ik niet. Het is een leuk verhaal. Luister maar. Voor een bezoek van Keizer Karel zou men alle jonge vrouwen verborgen gehouden hebben. Het waarom hiervoor

zou wel eens voor de hand kunnen liggen. Hadden vorsten niet een soort van “gebruiksrecht”? Neen hoor, dat hadden ze niet, maar ze gebruikten wel hun macht voor de zogenoemde eerste nacht of af en toe zomaar.

Althans, velen van die soort dachten dat ze dit recht hadden. En dus, Karel zag alleen de oude vrouwen, wat hem de naam “land van meetjes” zou ontlokt hebben. Als dit niet waar is, verban me niet naar de brandstapel. Ik hou wel een troefkaart achter: het zou ook nog kunnen slaan op de typisch vele oude “meetjes” die het spinnen beoefenden aan de voordeur in de streek terwijl ze de sociale controle in stand hielden. En als ook dit niet waar is, dan kan het ook verwijzen naar de lange smalle streepjes grond die daar typisch waren. Voor elk wat wils dus. Oef gered van de brandstapel.

En toch, als je daar bent, laat het eens stil worden rondom jou; luister naar het geluid van die snorrende spinnewielen van de meetjes van toen. Voel en beleef de magisch betoverende, mysterieuze rimpeling die gehuld in nevels over velden, bossen, dorpjes en gehuchten zweeft. Alsof de jaren nog nazinderen, net als een hete luchtspiegeling boven de velden op een hete zomerdag.

POEDERSUIKERDORPJES

De bossen van Lembeke liggen op enkele steenworpen, of zijn het boogscheuten, van Bentille, van de roste muis, van de Braakman en van het mosseldorp Philippine. Daar vind je het vruchtbare polder- en krekeland, wat afgelegen voorbij Maldegem en Eeklo. Daar vind je ook de dorpen van Lembeke, Kaprijke, Assenede en nog wat als poedersuiker verstrooide woonkernen. Het gewaad van hun zo typische plattelandsuitzicht hebben ze al een tijdje afgelegd, en opgesmukt met meer rijker aandoende en soms hermetisch afgesloten luxevilla's.

Waar het mysterieuze niet helemaal verdwenen is, waar de goede oude tijd niet door de uitlaat van ijzeren mobielen op de expresweg verstikt is, waar “gisteren” de hand nog reikt aan “vandaag” om samen voor “morgen” in het land van Meetje te zorgen, daar heeft NEOS Damme zijn stek gevonden voor een aangename namiddagwandeling en een ontspannen, gezellig samenzijn.

LEMBEEKSE BOSSEN EN HET BELLEBARGIEBOS

De bossen van Lembeke, samen het Bellebargiebos zijn voor 64 ha toegankelijk; meer dan 80 ha is een niet toegankelijk bosreservaat. In het totaal beslaan ze samen met de graslanden wel 305 ha. Ze liggen op een stuifzandrug die zich uitstrekt van Oedelem tot Stekene. Het stroompje dat we hebben gekruist is de Burggravenstroom. Het hout van de naaldbomen werd lang gebruikt om mijngangen te stutten. Het valt op dat het bos niet dicht begroeid is. Daardoor krijgt de ondergroei veel kans en kunnen kabouters, smurfen en kleine bosdieren er hun gading vinden. In het bosreservaat, maar ook in het toegankelijke bos laat men dood hout liggen, krijgt men daardoor ook een zeer waardevolle en uitgebreide schat aan flora, insecten, zoogdieren en vogels. Het gebied werd gevormd, 10.000 jaar geleden na de jongste

ijstijd. Het was een onherbergzaam heide- en waddengebied. In de Middeleeuwen was het een oostelijke uithoek van het Brugse Vrije. Met vrijbuiters. Zeker, het maakte deel uit van het graafschap Vlaanderen.

Het Bellebargiebos, dus het niet toegankelijke deel, wordt ook de Bakkersbossen genoemd. Bakkers kaptten er hout voor hun ovens dat met trekschuiten langs de Burggravenstroom, langs de Lieve en het Brakkeleiken naar Gent werd gebracht. Een mooie legende mag niet ontbreken. De legende van de bevende hazelaar, die eigenlijk een linde is. De oorspronkelijke boom waaide ooit al omver. Nu staat er een nieuwe loot van. Na een soort van “per ongeluk”-moord (op wie dan ook), verstopte men het lijk in een put, en om de plaats niet te verraden plantte men er meteen een boom op. Een hazelaar zei men, maar het was een linde. Het is echt een mysterie dat sindsdien die boom beeft. Wie het niet gelooft, moet er zelf eens naartoe gaan; vooral als er wat wind is. Maar ze waren duidelijk wat in de wat met die linde geworden hazelaar. Aan de boom hangt nu ter herinnering een klein Mariakapelletje. Toch mooi, hoe een moord eeuwen later een bijna “lieve” legende is geworden. Schiet me toch niet dood omdat ik nogal licht over een moord zou stappen ... Of de brandstapel heb je natuurlijk ook met al dat dode hout uit de bossen.

SLENTERENDE WANDELAARS

Genoeg over bossen, bakkers en kabouters. We keren terug naar de kuierende wandelaars van Neos. Ze waren niet gehaast, en gelijk hadden ze. Waarom je haasten als je aan het keuvelen bent, als je geniet van zuivere boslucht, als je weet dat slenteren zo zalig kan zijn. De sliert van bijna 60 NEOS-wandelaars was bijwijlen 200 meter lang. En dat was niet eens zo erg. Integendeel, rustig en ontspannen kunnen genieten, zonder opgejaagd te worden, in de stilte van de ontwakende natuur. Nou ja, stilte? Als je een troep senioren loslaat die elders gedisciplineerd eerder hun tong zouden afbijten dan het achterste ervan te laten zien, laten daar alle remmen los. Ze zijn dan ook flink van de tongriem gesneden als ze “los gelaten worden”. En gelijk hebben ze natuurlijk. Ondertussen moet “sterke” Luc slagbomen tillen, bijna als graaf Boudewijn met de ijzeren arm.

BARDELAEREMUSEUM EN VOLKSCAFE

“Uitgeput”, aan woorden dan toch, want onze krasse senioren hebben flink nog wat kracht in lijf en leden, komen we aan het Bardelaeremuseum in een 19de eeuwse schuur, deels ook 18de eeuw. Een dorp in een dorp. Wat een verrassing. Je wordt geteletransporteerd naar 100 jaar terug. Duizenden (meer dan 18.000) voorwerpen, klein en groot, getuigen van het klein dorpse verleden. Van het verleden van bescheiden volkse gemeenschappen en gebruiken. Uit de landbouwstiel, uit de slaapkamer, de naftepomp, de boerenkarren, de zwengelpomp, huiskamer en keuken, tot een oud torenuurwerk, oude beroepen, bakhuis, volksspelen en ontelbare leuke, volkse spreuken. Kortom een warme plek over het volkse dorpsleven van toen. De naam Bardelaere is ontleend aan een toenmalige heerlijkheid. Een spreuk van de molenaar? ***Krimpde winden en uitgaande vrouwen, zijn niet te vertrouwen.*** Het is niet ik die dit zeg hoor. Ik zou niet durven...

Verwarmd
terras
in de zomer

In het besloten erf en het caféterras was het heerlijk zitten in de zon en uit de wind. Tafels en stoelen naar buiten sleuren. Iedereen vind er zijn plaats, en waarom ook niet eens bij anderen dan je gewone vrienden. Er waren immers ook heel wat nieuwe leden-Neosers bij die naar we horen, zich al goed geamuseerd hebben. Zo moet het zijn in Neos-Damme. Een en al zalig geroezemoes, lachen en plagen, toosten en drinken, vertellen en soms al eens proberen te luisteren, vooral naar een kleine roddel. Zou men durven? Kostprijs van de drank? 1,5 euro voor een koffie. Wat betere drank voor 2, 3 of 4 euro. Waar vind je dit nog?

EIGEN GEBAKKEN CAKES?

De “bakkerinnen” van het Neos-Bestuur hadden gezorgd voor bijzonder lekkere cakes. Gezorgd voor? Maar hoe dan ook, iedereen kreeg 2 royale sneetjes cake. In bijna één hap binnen, zo lekker waren ze. Toen ik op de vraag van de waard zei dat ik “niks” moest hebben, zei hij dat ze “niks” ook hebben. Toen ik vroeg hoeveel daarvan de kostprijs was, zal het je niet verwonderen dat de kostprijs “niks” was. Zalig toch als je zo kan omgaan met de vrijwilligers die normaal op zondag het café en museum, lees misschien eerder estaminet”, open houden. Ze vonden de “bende” van Neos-Damme een echt toffe groep. Sympathiek, leuk, aangenaam. Ze hebben al andere nurkse groepen gehad.

En zo komt ook aan een zalige namiddag een slot. Met tot weerziens, een kus, een guitige omarming en een gemeente groet. Zeker, Neos-Damme, dat is één familie. Dat we nog lang samen mogen blijven "Neossen".

HEEL BELANGRIJK TOT SLOT: MARLEEN RONDAS

Een bijzondere vermelding geeft hierbij het bestuur aan ons Neos-lid Marleen Rondas. Zij heeft er voor gezorgd dat we naar Lembeke zijn gegaan en dat het Bardelaeremuseum, vrijwilligers en het volkscafé voor ons ter beschikking waren. Heel veel dank daarvoor. Twee vrijwilligers van het museum zijn bovendien met ons meegegaan door de bossen voor hier en daar wat uitleg, en om er ons veilig en goed door te leiden.

Voor Marleen en de vrijwillige uitbaters een heel welgemeend dankjewel.

Tekst: Will V

Bron: Websites over de bossen, Lembeke en het Bardelaeremuseum..

Foto's: Boudewijn en Will